

Ahol a jövő búzafajtái születnek

A kiszombori kanyargós fűtca után Makó felé tartva, már a szántóföldek közé ékelőve egy sor csillogó üvegház bukkan elénk. Könnyen nézhetnénk valamiféle félti zöldéghajtató teleprek is. Ezek a klímaházak azonban egész más célt szolgálnak: a magyar búzanevelés egyik fiatal, de máris nagy műhelye van itt, melyhez hasonló még csak kettő van az országban. E három tudományos kutató kollektíva kezébe van letéve az egész magyar búzanevelés, természetis jövője.

A legnagyobb öröm

A nemesítő az általa jónak talált anyagot átadja az Országos Fajta- és Termelés-technikai Minősítő Intézetnek. Ez az intézet először öthat helyen, úgynevezett előkísérletbe állítja a fajtajelöltet, s amelyik jelölt megfelel, az tovább jut. 20-25 különböző helyen vetik el az országban. S ezután az Országos Fajtaminősítő Tanács véglegesen eldönti a növény sorsát, vagy megbuktatja azt, vagy pedig engedélyezi a köztermesztésben való elterjesztését.

Nos, a kiszombori kollektíva munkájának eredményeként három magyar intenzív búzajelölt talán hamarosan az Országos Fajtaminősítő Tanács elé kerül. Nem lehet nagyobb öröm a nemesítő számára, mint az, ha növénye kiválóan vizsgál és kiállítja »ütleletét« köztermesztésbe.

Azután a kutató újabb alapanyagot keres magának, kísérletbe veszi, mesterségesen többször megfertőzi azokat gabonarozsával. Figyeli, melyik búzát betegedett meg erősen, melyik az, amelyik legellenállóbb, melyik a legjobban bokrosodó, s melyiknek legkiválóbb a termése. Végül a megszámlálhatatlan sokaságú állományból marad néhány, amely eljut az említett országos fajtakísérletig, vagy tovább is.

Meglepetések

Tulajdonképpen »így működik« a magyar intenzív búzanevelés első lépcsője. A második szakasz — melyen ugyancsak dolgozunk — a legjobb hazai és külföldi búzafajták keresztezése, jó tulajdonságaiknak egy új fajtaba való átörökítése. Dr. Lelley János kísérleteiben például most van keresztezés alatt az olasz San Pastore, a Productore és az Impato, a magyar Kompolti

Keleten és Nyugaton egyaránt tucatszám jelentek meg új, géppel művelhető tömegtermő búzafajták. Ezért is türelmetlenkednek a termelők, úgy vélik; a nemesítésben mintha lemaradtunk volna egy kicsit. Dr. Lelley János azonban azon a véleményen van, hogy a jelenleg köztermesztésben levő fajták — bár zömükben csak félintenzívek — kielégítik a mai igényeket. Jó pár esztendő kell még, hogy a mostani fajtáink terméshozamainak elérjük a legfelső határt. Akkorra viszont már bizonyos, hogy rendelkezésre állnak a most születő új, igazán intenzív fajták, melyek állóképességben, minőségben és a termésmennyiség tekintetében is messze felülmúlják a mostaniakat. Nem véletlen az, hogy a jövő búzafajtáit már hektáronként 60-70 mázsára tervezik a nemesítők.

Csepri József

Javulnak a munkakörülmények a szegedi fűtőházban

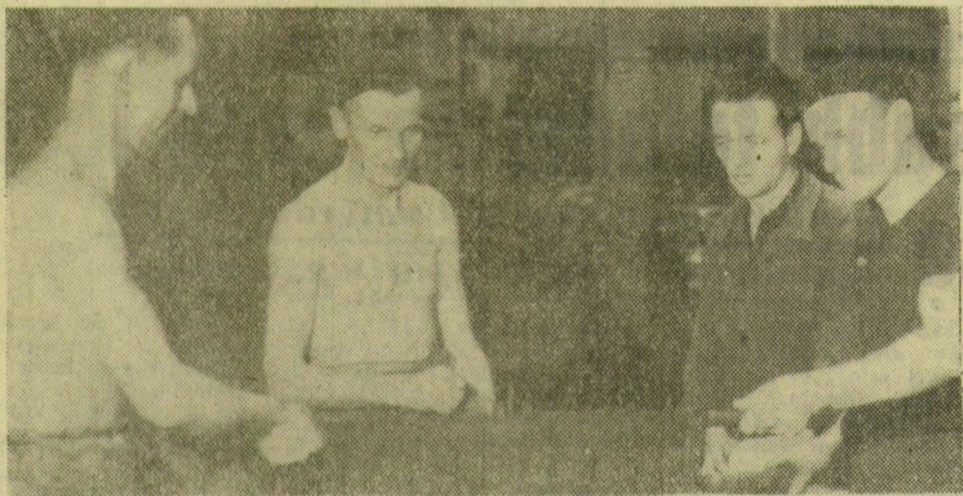
Általában az emberek, így a vasút dolgozói is hajlamosak arra, hogy ha érdeklődnek szolgálati helyük helyzetéről, panaszkodással kezdjék: »Nincsenek szociális helyiségeink«, vagy: »van, de nem megfelelő«. Hajlamosak vagyunk arra is, hogy az eredményről gyorsan elfeledkezzünk. Sok esetben ezek az eredmények komoly népgazdasági beruházást jelentenek, mint például a szegedi fűtőház esetében is. Bár vannak még megoldásra váró feladatok, nem árt, ha arról is beszélünk, mi minden változás történt az utóbbi pár esztendőben a szegedi fűtőházban.

A kocsijavító-műhely munkakörülményének megjavítására egy 240 méter hosszú röptetőt építettek. A helyszínt vezették az ivóvizet. Két új mellékhelyiséget szereltek fel. És szükségmegtoldásként el kell fogadni, hogy a régi, tönkrement kocsiszekrényt, mely öltöző- és mosdóhelyiségből állt, másik kocsiszekrényre cserélték ki.

Az állomás területén megfelelő helyiséget és raktárt biztosítottak az akkumulátortöltő-berendezésnek, a fűtőházi mozdonyrészére új kapuk készültek, a rosszakat kijavították.

Bár az üzemi konyhát rendbehozták, mégis problémát jelent az étkeztetés. A

Cserháti József
MÁV-Igazgatóság

Ezért jókedvűek

Az újszegedi szövőgyár nemcsak gyártmányairól, hanem munkásairól is nevezetes. Kivált azokról a brigádokról, melyek most, felszabadulásunk évfordulója előtt még az eddiginél is jobban igyekeztek kitenni magukat.

Ritka a gyárban a férfiakból álló brigád, mint amilyen a festődei. Az ő érdemük most a fonófestés minőségének javulása. Hilbert Károly, Bálint János, Fürtön János és Gáncsa Lajos (felső kép) gondos munkát végeznek a kádak mellett. Másodszor érte el a szocialistabrigád-szintet a cernázó Hámán Kató nevével viselő munkacsapata (második kép): élen járnak a termelésben. Eichner Józsefné, Varga Jánosné, Gulyás Iлона, Ménesi Józsefné munkáját Kiss János főművezető ellenőrzi, s ha kell, szívesen segít nekik. A legtöbb munkacsapat a cernázóban versenyez. A Bikovszkij-brigád (harmadik kép) köszönti fel majd a Hámán Kató tagjait. De most ők is várományosai a szocialista címnek. Laska Sándorné ezért tanulmányozza együtt a Hámánbrigád három tagjával, Terhes Sándornéval, Balla Jánosnéval és Varga Jánosnéval a versenyeredményeket.

A kopszoló Asztalos Jánosról elnevezett brigádja (negyedik felvétel) soha ilyen örömmel nem lapozta még naplóját. Többek közt az áll benne, hogy a tervet 110,5 százalékra teljesítették, magasan az üzemszám átlaga felett. Rozsi Károlyné, Mára Péterné, Lévai Gézané, Molnár Istvánné, Varga Jánosné, Jancsik Iлона és Szélpál Lászlóné úgy érzi, kiérdemelték a szocialista címet. Azt a címet, melyet már a stoppoló Mező Imre brigádja (alsó kép) nemsokára harmadszor vallhat magáénak. Ezért jókedvűek. Oláh Lászlóné, Ábrahám Károlyné, Balázs Jánosné, Berta Sándorné, Tóth Istvánné, Csikos Lászlóné és Berta Sándor — mint az újszegedi szövőde többi brigádja is — jó munkával köszönti felszabadulásunk évfordulóját, április 4-ét.

(Somogyi Károlyné felv.)

